उपत्यक्ता f. (ut videtur, ab inusitato उपत्य - ab उप s. त्य v. gr.652. - s. क्त in fem.) regio prope montis pedem. Dn.5.5.

उपदा f. (r. दा) donum, munus. Am.

उपिद्यू f. (клим. ex उप et द्यू f. plaga) intermedia plaga, ef. विदिय •

उपदेश m. (r. दिश् s. म्र) consilium.

उपदेशिन (r. दिश्र s. इन्) monstrans, docens, monens, consilium dans. Hit. 11.8.

उपद्रव m. (r. हु s. म्र) calamitas, miseria, aerumna (cf. म्रापद्भ, म्रापत्ति). SAK. 47.2. infr.

ਤਪ੍ਰਫ਼ੂਊ m. (r. ਟੂਸ਼੍ਰ s. तु) spectator. BH. 13.22.

उपधा f. (r. धा) investigatio, exploratio, quaestio, inquisitio. Am.: धर्माधीर यत् परीचाणम्; Hit.83.21.

उपधान n. (r. धा s. म्रन) pulvinar. Am.

उपधि m. (r. धा s. इ) fraus. Am.

उपध्याय (r. ध्ये s. म्र) meditans, meditabundus. SA. 6.14.

उपनिषद् f. (r. सद् praef. उप + नि) sic nominantur illae Vedorum partes, quae de philosophicis et theologicis rebus disserunt.

उपनिधि m. (r. धा praef. उप + नि s. इ) depositum. Am. (= न्यास)

उपनिष्कर् m. (r. क praef. उप + निस् s. म्र) via, platea.

उपन्यास m. (r. म्रस् praef. उप + नि s. म्र) exordium. Am. (= वाङ्मखम्).

उपपति m. (ex उप et पति maritus) nuptae adulter. Am.

उपपन्न v. पद् praef. उप.

उपप्राश्च m. (клим. ex उप et पाश्च) ut videtur, oppositum latus. N.19.16.

उपपुर n. (ex उप et पुर) suburbium. HEM.

उपलाल m. (r. त्लु praef. म्र.) 1) impedimentum. SAK. 43.4. (cf. उपद्रत). 2) eclipsis.

उपभाग m. (r. भुत् s. म्र) fructus, perceptio, usus. Hir. 34.3. BH. 16.11.: कामीपभाग; SAK. 2.12. UR. 41.9. infr.

उपमा f. (r. मा metiri) similitudo. In. 1.3. (In fine comp.

BAH. saepissime occurrit, quod autem Wils. de adject. उपम similis in comp. solum usitato dicit, ita intelligendum est, ut उपमा, correpto मा finali secundum gr. 664., sicuti quodvis aliud substantivum, in compos. BAH. adjectivi naturam possit induere.)

उपयम m. (r. यम् s. ऋ) matrimonium, conjugium, nuptiae. AM.

उपयाम m. (r. यम् s. म्र) id. Am.

उपयोगा m. (r. युत्रू s. म्र) 1) utilitas, facultas rei efficiendae. Hit. 57.2.99.12:: स्वामिराज्यरचायां यस्या 'पयोगः: 2) munus, officium, ministerium. Hit. 50.5.

उपात v. रम् praef. उप.

उपरित f. (r. रम् s. ति) cessatio, finis. Dev. 11. s.

3αβ Praep. super, c. gen. N. 1. 2. 13.31. — In compos. cum nomine praecedente: A. 7.4. (Goth. ufar, germ. vet. obar, nostrum über, gr. υπέρ, lat. super, v. 3α; etiam lith. per ubi super significat, ex 3αβ abjecto 3 explicaverim.)

उपरिष्ठात् (a praec. s. स्तात्) id. (cf. म्रधस्तात्).

उपरोध m. (r. रुध् s. म्र) turbatio. SAK. 7.6. infr. UR. 44.1. infr.

उपल 1) lapis. 2) lapis pretiosus, gemma. In. 1.6. (Lat. opalus.)

उपलच्चा (ex उप et लच्चाा) indicium, nota, signum. Ur. 60.17.73.20.74.5.

उपलब्धि f. (r. লম্ s. ति) adeptio, impetratio. Un. 69. 15. 90. 8.

ਤਧਕਰ n. (KANM. ex ਤੁਧ et ਕਰ n. silva) nemus voluptarium, hortus. N. 5. 46.

उपवर्तन n. (r. वृत् s. म्रन) regio. Am.

उपवर्ह m. (r. वह s. म्र) pulvinar. Am.

ਤਪਕਦਰ n. (r. ਕਜ਼੍ s. ਨ) jejunium. Am. v. sq. (Fortasse huc pertinet nostrum Faste, abjecta praepositione et mutato a in f.)

उपवास m. (r. वस् s. म्र) id. SA. 6.12.

उपविष्ठ v. विश् praef. उप.

ਤੁਧਕੀਨ n. (r. ਕੰਪੇ s. ਨ) filum quod tres priores Indorum